

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Munteanu Doina împotriva deciziei din 23 august 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Munteanu Serghei împotriva Doinei Munteanu cu privire la desfacerea căsătoriei,

c o n s t a ț ă :

La data de 16 martie 2015 Munteanu Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Doinei Munteanu cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, părțile au încheiat căsătoria la data de 10 martie 2012. După căsătorie soții au locuit în comuna Leușeni, rl. Hîncești, unde reclamantul a activat în funcție de șef al Pichetului poliției frontiere și dispunea de apartament de serviciu.

Menționează reclamantul că, în luna august 2012 a fost transferat la Pichetul poliție frontieră în rl. Cantemir, unde de asemenea, a fost asigurat cu locuință de serviciu, însă pârâta nu a dorit să-l urmeze și a revenit în mun. Chișinău, unde locuia împreună cu părinții.

Susține reclamantul că, sub presiunea pârâtei acesta a fost nevoit să demisioneze din organele de poliție. Revenind în mun. Chișinău, reclamantul s-a angajat la un alt serviciu și locuia împreună cu pârîta la părinții acesteia.

Indică reclamantul că, pe perioada relațiilor de căsătorie au apărut certuri și neînțelegeri, fapt ce a dus la destrămarea familiei.

Solicită reclamantul desfacerea căsătoriei încheiată cu pârâta la 10 martie 2012.

În cadrul ședinței de judecată în instanței de fond, reclamantul a depus o cerere suplimentară, prin care a solicitat determinarea cotelor-părți a fiecăruia dintre soți din suma de 130000 lei cu partajarea acestei sume în natură și obligarea pârâtei să transmită reclamantului suma de 52500 lei și rola sau robotul de bucătărie.

Prin hotărârea din 22 februarie 2016 a judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea înaintată de Munteanu Serghei; s-a dispus desfacerea căsătoriei încheiată între Munteanu Serghei și Munteanu Doina la 10 martie 2012 la OSC mun. Chișinău și trecută în Registrul actelor de stare civilă la nr. 101; s-a încasat de la Munteanu Serghei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1000% din cota procentuală fixă, calculată în unități convenționale, eliberând-o pe Munteanu Doina de la plata taxei de stat; s-a atribuit

în proprietatea lui Munteanu Serghei bunul mobil - robotul de bucătărie, iar pretențiile lui Munteanu Serghei ce țin de partajul averii - mijloacele bănești s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 23 august 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Munteanu Serghei; s-a casat hotărârea din 22 februarie 2016 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău în partea respingerii cererii de partajare a mijloacelor bănești și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la Munteanu Doina în beneficiul lui Munteanu Serghei suma de 52500 lei.

La data de 13 octombrie 2016 Munteanu Doina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei a interpretat eronat legea.

Susține recurenta că, intimatul nu a demonstrat în nici un mod existența banilor al cărui partaj a fost solicitat la momentul depunerii cererii de divorț, iar instanța de apel eronat a dispus partajarea acestora fără a constata existența lor.

Menționează recurenta că, instanța de apel a pus la baza hotărârii declarații simple ale reclamantului privind existența unor sume de bani în patrimoniul familiei fără a fi susținute de careva înscrisuri și fără a ține cont că la dosar există înscrisuri - extrase de cont bancar din care rezultă că banii au fost ridicați de pe cont încă în anul 2014. Astfel, instanța de apel a încălcat regulile de administrare a probei scrise, ignorând prevederile art. 139 alin. (1) Cod civil, precum și a prezumției legale prevăzute în art. 21 alin. (1) din Codul familiei.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 august 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentei la data de 13 septembrie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 13 octombrie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Munteanu Doina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Munteanu Doina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Munteanu Doina, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Munteanu Doina împotriva deciziei din 23 august 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală